

Persmap

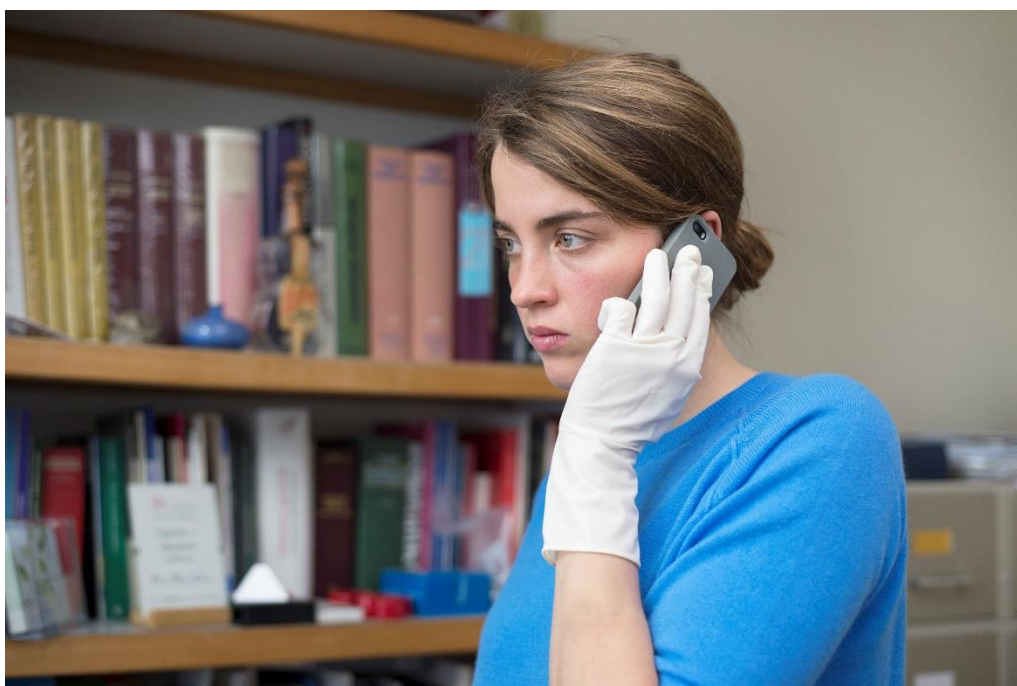
cinéart - Herengracht 328 III - 1016 CE Amsterdam - T: 020 5308848 - email: info@cinéart.nl

LA FILLE INCONNUE

Een film van Jean-Pierre en Luc Dardenne

Jenny is een jonge, sociaal betrokken, huisarts in Seraing, nabij Luik. Op een avond nadat de praktijk gesloten is, wordt er aangebeld, maar ze besluit niet meer open te doen. De volgende dag wordt een jong meisje dood gevonden aan de Maas. Het blijkt het meisje te zijn dat voor haar deur stond. Jenny voelt zich schuldig en zet alles op alles om de identiteit van het meisje te achterhalen zodat ze niet anoniem begraven wordt. Haar zoektocht blijkt niet zonder risico's en langzaamaan wordt duidelijk welk drama zich heeft afgespeeld.

LA FILLE INCONNUE is de nieuwe film van de regisseurs Jean-Luc en Pierre Dardenne (ROSETTA, LE GAMIN AU VÉLO) en werd genomineerd voor een Gouden Palm op het Filmfestival van Cannes. Actrice Adèle Haenel maakt grote indruk als de jonge dokter Jenny. Naast Haenel zien we vaste Dardennes-acteur Jérémie Renier (L'ENFANT) terug.

Speelduur: 105 min - Land: België - Jaar: 2016 - Genre: drama
Release datum bioscoop: 20 oktober 2016
Distributie: Cinéart

Meer informatie over de film:

Cinéart Nederland – Noor Pelser
Herengracht 328 III
1016 CE Amsterdam
Tel: +31 (0)20 5308845
Email: noor@cinéart.nl
www.cinéart.nl

Persmap en foto's staan op: www.cinéart.nl/pers - inlog: cinéart / wachtwoord: film

Cast

Jenny Davin	Adèle Haenel
Julien	Olivier Bonnaud
De Vader van Bryan	Jérémie Renier
Bryan	Louka Minnella
De moeder van Bryan	Christelle Cornil
De cassiere van het cybercafé	Nadège Ouedraogo
De zoon Lambert	Olivier Gourmet
De vader Lambert	Pierre Sumkay
Dokter Habran	Yves Larec
Inspecteur Ben Mahmoud	Ben Hamidou
Inspecteur Bercaro	Laurent Caron
Dokter Riga	Fabrizio Rongione
De suikerpatient	Jean-Michel Balthazar
Lucas	Thomas Doret
De Pooier	Marc Zinga

Crew

Regisseur	Jean-Pierre en Luc Dardenne
Scriptschrijver	Jean-Pierre en Luc Dardenne
Producent	Jeun- Pierre en Luc Dardenne
DoP	Alain Marcoen (S.B.C)
Editing	Marie-Hélène Dozo
Productie design	Igor Gabriel
Kostuum design	Maria Ramedhan Levi
Coproducent	Peter Bouckaert
	Bart van Langendonck

Regisseurs Jean-Pierre en Luc Dardenne

In 1951 werd Jean-Pierre Dardenne geboren in het Belgische Enis. Drie jaar later, in maart 1954, kwam ook zijn broer Luc Dardenne ter wereld. Samen groeide de broers op in de buurt van Seraing. Het was dit verpauperde industriegebied dat een belangrijke setting zou worden in de films uit hun oeuvre. Hoewel beide broers in eerste instantie geen filmopleiding hebben gevolgd, Jean-Pierre volgde een theateropleiding en Luc studeerde filosofie, begonnen ze in de jaren '70 met het maken van documentaire. Echter, pas in de jaren '90 verwierven de broers nationale bekendheid met hun film LA PROMESSE. Dit succes zet zich voort en drie jaar later wint ROSETTA de Gouden Palm op het filmfestival van Cannes. Het bleek de eerste in een reeks van vijf Cannes prijzen. In 2002 ontvangt Olivier Gourmet de prijs voor beste acteur voor zijn rol in LE FILS. Een tweede gouden palm volgde met de film L'ENFANT. In 2008 krijgt LE SILENCE DE LORNA de prijs voor het beste scenario en in 2011 wint LE GAMIN AU VELO de Grand Prix op het 64ste filmfestival van Cannes. In 2016 mochten de broers, ter gelegenheid van de veertigste verjaardag van de Oecumenische Jury in Cannes, de 'Prix Spécial' in ontvangst nemen.

In 1975 hebben Jean-Pierre en Luc Dardenne het productiehuis Dérives opgericht, waarmee ze meer dan 80 documentaires hebben geproduceerd. Een tweede productiehuis volgde een kleine twintig jaar later, toen de broers Les Films du Fleuve oprichtten.

Selectie uit Filmografie:

2016	LA FILLE INCONNUE
2014	DEUX JOURS, UNE NUIT
2011	LE GAMIN AU VÉLO
2002	LE FILS
2005	L'ENFANT
1999	ROSETTA

SS

Adèle Haenel

Adele Haenel is geboren op 1 januari 1989. In 2002 maakte zij haar speelfilmdebuut als Chloé in de film 2002. Pas vier jaar later verscheen Haenel weer op het witte doek. Ditmaal in de film NAISSANCE DES PIEUVRES, waarvoor zijn voor haar vertolking van de maagdelijke Floriane werd genomineerd voor een César Award voor de meest veelbelovende actrice. Met haar rol in SUZANNE in 2013 mocht ze wel het felbegeerde beeldje op haar nachtkastje zette, wat ze won in de categorie van beste vrouwelijke bijrol. De César Award voor Beste Actrice kreeg zij voor haar performance in LOVE AT FIRST SIGHT.

Selectie uit Filmografie

2016	LES FILLE INCONNUE
2016	LES OGRES
2014	LES COMBATTANTS
2011	EN VILLE
2007	NAISSANCE DES PIEUVRES
2002	LES DIABLES

Interview met Jean-Pierre en Luc Dardenne

Hoe is het verhaal van de huisdokter ontstaan?

Jean-Pierre Dardenne : In het begin was er het personage van een dokter die wij Jenny noemden. We praten er al een paar jaar over. Een dokter die zich schuldig voelt over de dood van een jong geïmmigreerd meisje waarvan de identiteit niet gekend is. De dokter gaat op zoek naar haar naam zodat ze niet anoniem begraven zal worden, zodat ze niet verdwijnt alsof ze niet bestaat heeft.

Luc Dardenne : Jenny voelt zich schuldig, verantwoordelijk. Ze weigert in te dommelen, ze weigert te zeggen « Ik heb niets gezien, niets gehoord ».

Jenny zorgt goed voor haar patiënten, luistert naar hun lichaam. Was het belangrijk voor jullie om dat luisteren te filmen?

Luc Dardenne: De personages hebben veel lichamelijke aandoeningen omwille van psychische problemen: ongemakken, buikpijnen, epilepsiecrisisen... Het lichaam reageert altijd eerst: het drukt dingen uit als woorden er niet in slagen. Jenny luistert naar de klachten en pijnen van haar patiënten. Ze wil die verzachten, terwijl ze haar onderzoek naar de identiteit van het onbekende meisje verderzet.

Jean-Pierre Dardenne: We wilden dat Jenny een persoon is die luistert naar de lichamen, de woorden van haar patiënten en dat, dankzij dit welwillend gehoor, zij de waarheid blootlegt, en dat haar kabinet een kabinet van bekentenissen wordt.

Hebben jullie zich geïnformeerd bij echte artsen?

Luc Dardenne : Een vriendin van ons die arts is en die we al een aantal jaren kennen, is onze raadgever geweest bij het schrijven van het scenario. Ze was ook aanwezig op de set voor de scènes met medische procedures. Bovendien zijn sommige scènes geïnspireerd door de getuigenissen van artsen die we hebben ontmoet.

Jenny is ook een soort onbekend meisje. We weten niets over haar verleden, haar privéleven.

Jean-Pierre Dardenne : Jenny maakt een keuze om te leven, ze weigert een lucratieve aanstelling om huisarts te blijven in een suburbane wijk. Dat is alles wat we over haar weten.

Luc Dardenne : Jenny is ergens geobsedeerd door dat onbekende meisje. Het gaat uiteraard niet over een bovennatuurlijk bezit maar een moreel bezit. Een die haar onderzoek en keuzes dicteert. Het is dit cruciale punt dat ons interesseert. Jenny's patiënten lijden, in verschillende gradaties, onder de kwalen van onze tijd: onzekerheid, de vernietiging van de sociale banden...

Luc Dardenne : De personages maken deel uit van de realiteit van het hier en nu. Ze behoren tot dat deel van de maatschappij dat hevig wordt gemarginaliseerd. We hebben echter nooit van die personages "sociale gevallen" willen maken. Ze zijn gewone mensen.

"La fille inconnue" speelt zich af in Seraing, in de provincie Luik.

Jean-Pierre Dardenne : Sinds "La promesse", in 1996, hebben we er al onze films gedraaid. Nog voordat we het scenario hadden geschreven – toen we alleen een vaag idee hadden over het personage van een arts en een onderzoek – wisten we al dat we in de buurt van deze snelweg en de Maas zouden draaien. De locatie van "La fille inconnue" is er ergens voor het scenario gekomen.

Luc Dardenne : Die snelweg inspireerde ons. De auto's rijden er altijd op hoge snelheid voorbij, zoals de wereld die verder blijft draaien, het belang negerend van wat er zich afspeelt in het kleine kabinet van dokter Jenny.

Na Cécile de France in "Le gamin au vélo" en Marion Cotillard in "Deux jours, une nuit", regisseren jullie nu Adèle Haenel in "La fille inconnue".

Luc Dardenne : We hebben Adèle in Parijs ontmoet, toen ze een prijs kreeg voor "Suzanne". De weinig woorden die we toen hebben gewisseld, hebben ons zin gegeven om van haar onze arts te

maken. Adèle Haenel kan haar een jeugdige uitstraling bijbrengen, een naïviteit, een onschuldigheid die de meest hardvochtigen kan ontgooien.

Jean-Pierre Dardenne : Zoals altijd hebben we met onze acteurs intensief gerepeteerd voor de opnamen. Niet rond een tafel, maar op de echte locaties waarbij we de situaties en de verplaatsingen doornamen. Tijdens deze cruciale fase was Adèle elke dag aanwezig en ze bleef zoeken en voorstellen doen. Ze is zowel spontaan als onvoorspelbaar en licht. Haar creativiteit heeft ons oplossingen aangeboden waar we zelf niet aan hadden gedacht.

Interview met Adele Haenel

Wat vertegenwoordigden de gebroeders Dardenne voor u voordat u “La fille inconnue” draaide?

Ze maken helemaal deel uit van de geschiedenis en verbeelding van de hedendaagse film. Ik had niet al hun films gezien voordat ik hen ontmoette – ik heb de achterstand nadien ingehaald – maar ik kende er sommige. Het zijn films die me sterk hadden gemarkeerd, zoals “La promesse” en “Deux jours, une nuit”. Sinds mijn debuut heb ik altijd in auteursfilms meegespeeld. Gezien wat de Dardennes vertegenwoordigen, was ik natuurlijk erg onder de indruk toen ze me vroegen om met hen te werken. Ik dacht niet dat dit me op een dag kon overkomen.

Wat was uw reactie toen u het scenario had gelezen?

Ik was geraakt door de eenvoud en diepgang van het verhaal. Het werk van de broers is extreem nauwkeurig. Ze gaan recht op hun doel af en ze houden zich niet bezig met opsmuk of het inpakken van het een of ander. Deze precisie en veeleisendheid voelde je al in het scenario.

Hoe zou u Jenny, het personage dat u speelt, definiëren?

Ze heeft niets van een buitengewone heldin en dat bevalt me. Er is heel weinig bekend over haar privéleven. Volgens mij vertelt de film hoe Jenny opnieuw het leven en zichzelf leert omarmen door anderen te ontmoeten. Jenny is iemand die eraan gewent is, die luister en die geen houding van superioriteit aanneemt ten opzichte van niemand.

Hoe hebben de Dardennes u geregisseerd om deze heldin te belichamen?

Als je een cineast goed begrijpt, is er geen noodzaak om veel woorden uit te wisselen. Ik begreep de broers heel goed... De Dardennes overstelpen je niet met psychologie: het is de lichaamstaal, de luisterhouding en de acties van de personages die belangrijk zijn. Ik moest me concentreren op wat lijkt op details maar die het niet zijn: hoe trek je medische handschoenen aan, hoe dien je een inspuiting toe... Ik was zo in beslag genomen door het ‘doen’ dat ik niet de tijd had om stil te staan bij de gevoelens die Jenny ervoer. Het kwam er op neer om te vermijden dat je het effect geeft dat je iets aan het vertolken bent of dat je intenties benadrukt. Dat zou tegenstrijdig zijn geweest.

In “La fille inconnue”, zoals altijd bij de Dardennes, is de sociale achtergrond heel belangrijk.

Ik hou er van wanneer film het heden evoceert. De sociale status en levensomstandigheden van de personages zijn de fundamentele elementen van hun bestaan. Ze bepalen hoe ze zich in het leven ontwikkelen, hun vertrouwen in zichzelf en anderen, hun gezondheid... Er zijn nog veel leemten in de hedendaagse cinema over de vertegenwoordiging van bepaalde sociale klassen. Het is essentieel dat bepaalde regisseurs, in de eerste plaats de Dardennes, zich interesseren voor deze vraag.

De Dardennes repeteren graag uitvoerig met hun acteurs. Hoe heeft u deze periode van voorbereiding en vervolgens de opnamen ervaren?

Hun reputatie dat ze acteurs uitputten door steeds maar dezelfde opnamen te herhalen behoort tot het domein van de legende. Ze moeten gewoon niets weten van performance. Ik heb altijd het gevoel gehad dat alles heel snel ging. De maand voorbereiding voor het eigenlijke filmen is uiterst belangrijk. Alle acteurs zijn aanwezig, wat degenen die maar weinig scènes te spelen hebben toelaat

om zich onmiddellijk geïntegreerd te voelen als de opnamen beginnen.

Wat gebeurt er nog?

Tijdens de repetities werken de broers veel aan de manier van hoe de acteurs zich bewegen of verplaatsen, aan de situaties waarmee de personages worden geconfronteerd, de camerabewegingen... Kortom, de échte encenering begint op dat moment. Wanneer ze met een probleem worden geconfronteerd, hebben ze de mogelijkheid om het te laten rusten, om de oplossing te vinden en niet met het obstakel te worden geconfronteerd tijdens het filmen. Die maand voorbereiding heeft er voor gezorgd dat ik me heb kunnen bevrijden van mijn angsten, zelfs al neemt het niet alle druk weg...

Een arts vertolken vereist ook enige technische kennis.

Gedurende heel de voorbereiding had ik een medische coach ter beschikking: Martine, arts van beroep. Ze heeft me bepaalde vaardigheden geleerd en heeft me gesproken over de manier hoe je patiënten medische resultaten meedeelt, hoewel er daarvoor geen magische formule is.

Wat heeft u geleerd van dit avontuur?

De Dardennes hebben me laten ontwikkelen in een “anti-intuïtief” register en dat was een fundamentele ervaring voor mij. Ze hebben iets meer gezien van mij dan mijn razende kant en mijn woede. Ze maken deel uit van mijn persoonlijkheid maar ze vatten me niet samen.

Met “La fille inconnue” bent u in een hoofdrol in competitie op het Filmfestival van Cannes.

Het Filmfestival van Cannes zet een bepaald soort cinema in de schijnwerpers en het is zeer belangrijk voor de films dat ze er kunnen worden gezien. Maar mijn grootste trots is niet persoonlijk. Ik ben eerst en vooral trots op de film. Als “La fille inconnue” niet voor Cannes was geselecteerd, zou ik niet minders trots zijn.